

**ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น
พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า**

อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

**UNDERSTANDING IN MINISTRY OF INTERIOR REGULATION
ABOUT RULES OF LOCAL COUNCIL CONFERENCE 2004
OF ADMINISTRATORS AND COUNCIL MEMBERS IN BUAPHAKTHA
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BANGLEN DISTRICT,
NAKHON PATHOM PROVINCE**

สุนิตดา เทศนิยม / SUNITDA TESNIYOM¹

กฤษฎา ใจเชื้อกุล / KRITSADA JAISUEKUN²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ.2547 ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชุม ด้านนิติกรรมการอภิปราย ด้านการลงมติ ด้านการระงับและด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย และ 2) เสนอแนะแนวทางพัฒนาและเสริมสร้างความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย และผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการลงมติ และด้านนิติ นอกนั้นอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการอภิปราย ด้านการระงับ ด้านการประชุม และด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย

¹รองศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยทองสุข ผู้วิจัย

²ผู้ช่วยวิจัย

2. หน่วยงานควรพัฒนาและเสริมสร้างความเข้าใจใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการอภิปราย ด้านการตั้งคำถาม ด้านการประชุม และด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย ให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจส่งเสริมด้านความรู้พื้นฐานและหลักการที่เกี่ยวกับข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่นโดยรัฐบาล ส่วนกลาง รวมทั้งการสนับสนุนจากผู้บริหารท้องถิ่น โดยให้โอกาสสมาชิกสภาได้ฝึกฝนร่วมกัน อย่างสม่ำเสมอ และสมาชิกสภาทุกคนควรได้ศึกษาเรียนรู้ กรณีศึกษาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาให้สามารถทำหน้าที่ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด

คำสำคัญ: ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) study the understanding in Regulation of Ministry of Interior about Rules of Local Council Conference 2004 in six aspects. These aspects were conference, motion, disputation, voting, questioning, and maintaining discipline. 2) Propose development approach to enhance the understanding in Regulation of Ministry of Interior about Rules of Local Council Conference 2004. The research population was 23 administrators and council members in Buaphaktha Sub-district Administrative Organization in Banglen District, Nakhon Pathom Province. The research instrument was a questionnaire constructed by the researcher. It was verified by experts to examine content validity by finding the index of item-objective congruence. The statistics used for data analysis comprised percentage, mean, and standard deviation.

The findings of this research were as follows:

1. The understanding in Regulation of Ministry of Interior about Rules of Local Council Conference 2004 of administrators and council members in Buaphaktha Sub-district Administrative Organization in Banglen District, Nakhon Pathom Province was at the highest level in 2 aspects: voting and motion aspect. The aspects with high level of understanding, in the descending order, were disputation, questioning, conference, and maintaining discipline.

2. The organization should improve and enhance the understanding in 4 aspects: disputation, questioning, conference, and maintaining discipline. To achieve this, basic knowledge and principles relating to local council conference should be provided

by government agencies. Additionally, the local administrators should encourage council members in regular practices. Every council member should be educated on various local cases to improve work cooperation for utmost benefit of people in locality.

Keywords: Regulation of Ministry of Interior, rules of local council conference, sub-district administrative organization

บทนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือการปกครองที่รัฐบาลหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสิทธิตามกฎหมายมีพื้นที่และประชากรของตนเอง และมีอำนาจอิสระ (autonomy) ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย แม้จะมีอิสระในการดำเนินงานแต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่มีขนาดเล็กที่สุดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โครงสร้างประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และ 2) ฝ่ายนิติบัญญัติได้แก่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะมีจำนวนสมาชิกสภาเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนหมู่บ้านในแต่ละ อบต. โดยทั้ง 2 ส่วน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่น (อรรถัย กักผล และธนัชฐา สุขะวัฒนะ, 2551: 15-21) เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามหลักประชาธิปไตย ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคนจึงต้องร่วมแรงร่วมใจกันรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม โดยดำเนินการอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยผ่านการประชุมสภาท้องถิ่น ซึ่งเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการและการปกครองท้องถิ่น (กุลธนะ ธนาพงศธร, 2535: 32) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น มีวาระ 4 ปี ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติคล้ายคลึงกับสภาผู้แทนราษฎร โดยเป็นฟันเฟืองหลักในการพัฒนาท้องถิ่นและมีบทบาทสำคัญอย่างมากในกระบวนการนํานโยบายไปปฏิบัติ (policy implementation) เพราะเขาเหล่านี้มีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง จึงย่อมมีอิสระในการใช้ดุลยพินิจ (discretion) ในการตัดสินใจอย่างมาก โดยที่ผู้บังคับบัญชาในส่วนกลาง ไม่อาจควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลา ดังนั้นความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับหรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ ที่เกิดจากการกำหนดของส่วนกลางจึงมีความสำคัญยิ่ง เพราะหากสมาชิกสภาท้องถิ่นเหล่านี้ขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้อาจแปลความหมายหรือตีความ (interpret) กฎระเบียบข้อบังคับ

หรือแนวทางปฏิบัติผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง ปัญหาการนำนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติก็จะเกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้มารับบริการ หรือประชาชนที่จะได้ประโยชน์จากนโยบายหรือโครงการนั้น ๆ ได้ (วรเดช จันทรศร, 2534:208)

โดยปกติแล้วประชาชนในท้องถิ่นย่อมคาดหวังว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่พวกเขาได้เลือกตั้งเข้ามาจะมีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ตลอดจนตัวบทกฎหมายต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประชุมสภาท้องถิ่นถือเป็นขั้นตอนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน เพราะการประชุมสภาจะสะท้อนความต้องการของประชาชนในเขตตำบล ปัญหา และความเดือดร้อนหรือข้อร้องเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ที่ประชุมดำเนินการแก้ไข และสภาท้องถิ่นยังทำหน้าที่ในการออกข้อบัญญัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในเขตตำบลของตน หรือการเสนอให้มีการออกเสียงประชามติในเขตตำบล รวมทั้งการตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานของฝ่ายบริหารโดยการตั้งกระทู้ถามฝ่ายบริหารในที่ประชุมสภา นอกจากนี้การประชุมสภายังช่วยกำหนดแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ และบ่งชี้ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบอีกด้วย ดังนั้นการประชุมสภาท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกคนต้องให้ความสำคัญ

รัฐบาลโดยกรมส่งเสริมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมสภาท้องถิ่นทุกแห่ง ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ใช้ระเบียบข้อบังคับเดียวกัน คือระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 โดยเนื้อหาของระเบียบฉบับนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับเงื่อนไข ข้อบังคับและบทบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ หมวดการประชุม หมวดญัตติ หมวดงบประมาณ หมวดการอภิปราย หมวดการลงมติ หมวดกระทู้ถาม หมวดคณะกรรมการสภาท้องถิ่น และหมวดรักษาระเบียบและความสะดวกเรียบร้อย ซึ่งในแต่ละหมวดจะมีรายละเอียดข้อปฏิบัติมากมาย ที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละส่วนงานต้องรับรู้และทำความเข้าใจให้ชัดเจน จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ แต่ในปัจจุบันได้มีการศึกษาและพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกจากประชาชนนั้นมีความแตกต่างกันทั้งระดับการศึกษา ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ตลอดจนด้านคุณวุฒิและวัยวุฒิที่แตกต่างกันล้วนเป็นปัญหาต่อการเรียนรู้หรือทำความเข้าใจกับระเบียบและข้อกฎหมาย (เอกนรินทร์ แสงดาว, 2556: 3)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยศึกษาความเข้าใจในระเบียบดังกล่าวของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และเสริมสร้างความเข้าใจในกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชุม ด้านนิติ ด้านการอภิปราย ด้านการลงมติ ด้านการระงับ และด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางพัฒนาและเสริมสร้างความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547

วิธีดำเนินการ

การวิจัยเรื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) โดยใช้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 23 คน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น เพื่อกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของแบบสอบถาม ส่วนข้อคำถามสำหรับการวิจัยนั้น ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงเชิงเนื้อหา (content validity) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อกำหนดดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า IOC สูงกว่า 0.5 จำนวน 30 ข้อ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 117)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ ด้านการประชุม 5 ข้อ ด้านนิติ 5 ข้อ ด้านการอภิปราย 5 ข้อ ด้านการลงมติ 5 ข้อ ด้านการระงับ 5 ข้อ และด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย 5 ข้อ โดยลักษณะของคำถาม ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คือ “ใช่” หรือ

“ไม่ใช่” โดยมีการคละคำถาม ได้แก่ ข้อ 1-4, 6-9, 11-14, 16-19, 21-24, 26-29 ถ้าตอบตัวเลือก “ใช่” จะได้ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบตัวเลือก “ไม่ใช่” จะได้ 0 คะแนน ส่วนข้อ 5, 10, 15, 20, 25, 30 ถ้าตอบตัวเลือก “ไม่ใช่” จะได้ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบตัวเลือก “ใช่” จะได้ 0 คะแนน และผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนเป็น 5 ระดับ โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของชั้น (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 6-11) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่แบ่ง}} \\ &= \frac{30 - 0}{5} \\ &= 6 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแบ่งระดับความเข้าใจได้ดังนี้

คะแนน 0-6	(ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.20)	มีระดับความเข้าใจน้อยที่สุด
คะแนน 7-12	(ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.21 - 0.40)	มีระดับความเข้าใจน้อย
คะแนน 13-18	(ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.41 - 0.60)	มีระดับความเข้าใจปานกลาง
คะแนน 19-24	(ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.61 - 0.80)	มีระดับความเข้าใจมาก
คะแนน 25-30	(ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.81 - 1.00)	มีระดับความเข้าใจมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามวันเวลาที่นัดหมาย และผู้วิจัยไปเก็บคืนแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 23 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 วิเคราะห์โดยค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยแยกวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ในภาพรวม และส่วนที่ 2 ในรายด้าน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีดังนี้

1. ตอนที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 91.3 เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 4.35 อายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 21.74 และมีอายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 73.91 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 39.13 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 34.78 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 26.09 ส่วนประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภานั้น ร้อยละ 26.09 มีประสบการณ์ 1-4 ปี ร้อยละ 4.35 มีประสบการณ์ 5-8 ปี ร้อยละ 30.43 มีประสบการณ์ 9-12 ปี และร้อยละ 39.13 มีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภามากกว่า 13 ปีขึ้นไป

2. ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเข้าใจแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ในภาพรวม พบว่า มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 0.79$, $\sigma = 0.16$) เรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) ด้านลงมติ มีระดับความเข้าใจมากที่สุด ($\mu = 0.86$, $\sigma = 0.12$) 2) ด้านญัตติ ยังคงมีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.84$, $\sigma = 0.11$) 3) ด้านการอภิปราย มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.78$, $\sigma = 0.15$) และ 4) มี 3 ด้าน (เนื่องจากค่าเฉลี่ยเท่ากัน) มีความเข้าใจระดับมาก ได้แก่ ด้านการประชุม ($\mu = 0.76$, $\sigma = 0.20$) ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย ($\mu = 0.76$, $\sigma = 0.19$) และด้านกระทู้ถาม ($\mu = 0.76$, $\sigma = 0.18$) ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับและลำดับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. ด้านการประชุม	0.76	0.20	มาก	4
2. ด้านญัตติ	0.84	0.11	มากที่สุด	2
3. ด้านการอภิปราย	0.78	0.15	มาก	3
4. ด้านการลงมติ	0.86	0.12	มากที่สุด	1
5. ด้านกระทู้ถาม	0.76	0.18	มาก	4
6. ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย	0.76	0.19	มาก	4
รวม	0.79	0.16	มาก	

ส่วนที่ 2 ในรายด้าน พบดังนี้

1) **ด้านการลงมติ** พบว่า มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.86, \sigma = 0.12$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วเรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) การออกเสียงลงคะแนนเพื่อลงมติมี 2 วิธี คือ การออกเสียงลงคะแนนเปิดเผยและการออกเสียงลงคะแนนลับ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.96, \sigma = 0.03$) 2) ถ้ามีปัญหาซับซ้อนเป็นที่เข้าใจยาก ประธานสภาท้องถิ่นหรือที่ประชุมสภาท้องถิ่นอาจแยกประเด็นออกให้ลงมติเป็นตอน ๆ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.94, \sigma = 0.05$) 3) สมาชิกสภาท้องถิ่นคนหนึ่ง ย่อมมีหนึ่งเสียง ในการออกเสียงลงคะแนน มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.87, \sigma = 0.11$) 4) การปิดประกาศแผนการดำเนินงานให้ปิดโดยเปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.78, \sigma = 0.19$) และ 5) เมื่อประธานสภาท้องถิ่นถามที่ประชุมสภาท้องถิ่นในเรื่องที่มีผู้นำเสนอ จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มี ก็ไม่ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วย มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.74, \sigma = 0.20$) ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับและลำดับความเข้าใจเปรียบเทียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม : ด้านการลงมติ

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. การออกเสียงลงคะแนนเพื่อลงมติมีสองวิธี คือ การออกเสียงลงคะแนนเปิดเผย และการออกเสียงลงคะแนนลับ	0.96	0.03	มากที่สุด	1
2. สมาชิกสภาท้องถิ่นคนหนึ่ง ย่อมมีหนึ่งเสียงในการออกเสียงลงคะแนน	0.87	0.11	มากที่สุด	3
3. ถ้ามีปัญหาซับซ้อนเป็นที่เข้าใจยาก ประธานสภาท้องถิ่นหรือที่ประชุมสภาท้องถิ่นอาจแยกประเด็นออกให้ลงมติเป็นตอน ๆ	0.94	0.05	มากที่สุด	2
4. การปิดประกาศแผนการดำเนินงานให้ปิดโดยเปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ	0.78	0.19	มาก	4
5. เมื่อประธานสภาท้องถิ่นถามที่ประชุมสภาท้องถิ่นว่า ในเรื่องที่มีผู้นำเสนอนั้นจะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ไม่ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วย	0.74	0.20	มาก	5
รวม	0.86	0.12	มากที่สุด	

2) ด้านสถิติ พบว่า มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.84$, $\sigma = 0.11$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วเรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) สถิติมี 2 ประเภท ได้แก่ สถิติเกี่ยวกับสภาพท้องถิ่น และสถิติร่างข้อบัญญัติ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.96$, $\sigma = 0.02$) 2) สถิติร่างข้อบัญญัติที่ประชุมสภาท้องถิ่นต้องพิจารณาเป็นสามวาระ แต่ที่ประชุมสภาท้องถิ่นจะอนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดก็ได้ แต่สถิติร่างข้อบัญญัติถึงประมาณจะพิจารณาสามวาระรวดเดียวไม่ได้ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.94$, $\sigma = 0.05$) 3) การเสนอญัตติด้วยวาจานั้นให้นำความในข้อ 63 วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมการรับรองญัตติเช่นว่านี้ ให้กระทำโดยวิธีการยกมือขึ้นพ้นศีรษะ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.91$, $\sigma = 0.06$) 4) ให้ประธานสภาท้องถิ่น บรรจุนิติที่เสนอมาเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาท้องถิ่น ภายในกำหนดเวลาอันสมควรในสมัยประชุมนั้น มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.87$, $\sigma = 0.11$) และ 5) ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติวาระสองให้เรียงตามลำดับข้อเฉพาะที่มีการแปรญัตติหรือที่คณะกรรมการแปรญัตติแก้ไขเท่านั้น เว้นแต่ประธานสภาท้องถิ่นจะกำหนดเป็นอย่างอื่น มีความเข้าใจระดับปานกลาง ($\mu = 0.52$, $\sigma = 0.32$) ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับและลำดับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม : ด้านการสถิติ

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. สถิติมี 2 อย่างคือ สถิติเกี่ยวกับสภาพท้องถิ่น และสถิติร่างข้อบัญญัติ	0.96	0.02	มากที่สุด	1
2. การเสนอญัตติด้วยวาจานั้นให้นำความในข้อ 63 วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลมการรับรองญัตติเช่นว่านี้ ให้กระทำโดยวิธีการยกมือขึ้นพ้นศีรษะ	0.91	0.06	มากที่สุด	3
3. สถิติร่างข้อบัญญัติที่ประชุมสภาท้องถิ่นต้องพิจารณาเป็นสามวาระ แต่ที่ประชุมสภาท้องถิ่นจะอนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวก็ได้ ส่วนสถิติร่างข้อบัญญัติถึงประมาณจะพิจารณาสามวาระรวดเดียวไม่ได้	0.94	0.05	มากที่สุด	2
4. ให้ประธานสภาท้องถิ่นบรรจุนิติที่เสนอมา เข้าระเบียบวาระการประชุมสภาท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาอันสมควรในสมัยประชุมนั้น	0.87	0.11	มากที่สุด	4
5. ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติวาระสองให้ปรึกษาเรียงตามลำดับข้อเฉพาะที่มีการแปรญัตติหรือที่คณะกรรมการแปรญัตติแก้ไขเท่านั้น เว้นแต่ประธานสภาท้องถิ่นจะกำหนดเป็นอย่างอื่น	0.52	0.32	ปานกลาง	5
รวม	0.84	0.11	มากที่สุด	

3) **ด้านการอภิปราย** พบว่ามีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 0.78, \sigma = 0.15$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วเรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) เมื่อประธานสภาท้องถิ่นเตือนสมาชิกสภาท้องถิ่นให้รักษาระเบียบการประชุม สมาชิกสภาต้องปฏิบัติตามทันที มีความเข้าใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 0.96, \sigma = 0.02$) 2) สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำใดต่อที่ประชุมสภาท้องถิ่น ให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะ เมื่อประธานสภาท้องถิ่นอนุญาตแล้วจึงกล่าวได้ โดยให้ยืนกล่าว ณ ที่ของตนหรือ ณ ที่ซึ่งจัดไว้ก็ได้ และต้องกล่าวกับประธานสภาท้องถิ่น มีความเข้าใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 0.96, \sigma = 0.02$) 3) ข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือประโยชน์สำคัญของทางราชการ ผู้บริหารท้องถิ่น อาจร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่น ไม่ให้นำมาอภิปรายหรือเปิดเผยได้ มีความเข้าใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 0.89, \sigma = 0.09$) 4) สมาชิกสภาท้องถิ่นจะอภิปรายได้ทั้งเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ จะกล่าวข้อความซ้ำหรือนอกประเด็นและเรื่องอื่นใดก็ได้ มีความเข้าใจในระดับมากที่สุด ($\mu = 0.83, \sigma = 0.12$) และ 5) ถ้าประธานสภาท้องถิ่น พิจารณาเห็นว่าผู้ใดใช้เวลาอภิปรายครั้งใดเกินสมควรแก่เรื่อง และยังมีผู้อื่นประสงค์จะอภิปรายต่อไปอีก ประธานสภาท้องถิ่นอาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายเสียก็ได้ เมื่อได้อภิปรายมาครบสิบนาทีแล้ว มีความเข้าใจในระดับน้อย ($\mu = 0.26, \sigma = 0.45$) ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระดับและลำดับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม : ด้านการอภิปราย

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. ข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือประโยชน์สำคัญของทางราชการ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นไม่ให้นำมาอภิปรายหรือเปิดเผยได้	0.89	0.09	มากที่สุด	3
2. เมื่อประธานสภาท้องถิ่นเตือนสมาชิกสภาท้องถิ่นให้รักษาระเบียบการประชุม สมาชิกสภาต้องปฏิบัติตาม	0.96	0.02	มากที่สุด	1
3. สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำใดต่อที่ประชุมสภาท้องถิ่นให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะเมื่อประธานสภาท้องถิ่นอนุญาตแล้วจึงกล่าวได้ โดยให้ยืนกล่าว ณ ที่ของตนหรือ ณ ที่ซึ่งจัดไว้ก็ได้ และต้องกล่าวกับประธานสภาท้องถิ่น	0.94	0.05	มากที่สุด	2
4. ถ้าประธานสภาท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าผู้ใดใช้เวลาอภิปรายครั้งใดเกินสมควรแก่เรื่องและยังมีผู้อื่นประสงค์จะอภิปรายต่อไปอีก ประธานสภาท้องถิ่นอาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดอภิปรายเสียก็ได้ เมื่อได้อภิปรายมาครบสิบนาทีแล้ว	0.26	0.45	น้อย	5
5. สมาชิกสภาท้องถิ่นจะอภิปรายได้ทั้งเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ จะกล่าวข้อความซ้ำหรือนอกประเด็นและเรื่องอื่นใดก็ได้	0.83	0.12	มากที่สุด	4
รวม	0.78	0.15	มาก	

4) ด้านกระทู้ถาม พบว่า มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.76$, $\sigma = 0.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วเรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) กระทู้ถามมีสองประเภท ได้แก่ กระทู้ถามทั่วไปและกระทู้ถามด่วน มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.96$, $\sigma = 0.03$) 2) การตั้งกระทู้ถามทั่วไป ให้เสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ ยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่น โดยมีข้อความเป็นคำถามในข้อเท็จจริง หรือนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.91$, $\sigma = 0.07$) 3) การตั้งกระทู้ถามด่วน ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประโยชน์สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน มีความเข้าใจระดับมากที่สุด รีบด่วน ($\mu = 0.83$, $\sigma = 0.13$) 4) ผู้บริหารท้องถิ่นจะขอเลื่อนการตอบกระทู้ถาม ในที่ประชุมสภาท้องถิ่นไม่ได้ มีความเข้าใจระดับปานกลาง ($\mu = 0.57$, $\sigma = 0.30$) และ 5) กระทู้ถามแต่ละกระทู้ขึ้น ให้ผู้ตั้งกระทู้ถามตั้งคำถามและซักถามได้ แต่เพียงผู้เดียว การตั้งกระทู้ถามให้อุณหภูมิให้ตามแบบท้ายระเบียบ มีความเข้าใจระดับปานกลาง ($\mu = 0.52$, $\sigma = 0.35$) ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับและลำดับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม : ด้านการกระทำ

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. กระทำมีสองประเภท คือกระทำทั่วไป และกระทำด่วน	0.96	0.03	มากที่สุด	1
2. กระทำแต่ละกระทำนั้น ให้ผู้ตั้งกระทำตั้งคำถามและซักถามได้ แต่เพียงผู้เดียว การตั้งกระทำให้นุโลมใช้ตามแบบทำระเบียบ	0.52	0.35	ปานกลาง	5
3. การตั้งกระทำทั่วไปให้เสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่นโดยมีข้อความเป็นคำถามในข้อเท็จจริงหรือนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น	0.91	0.07	มากที่สุด	2
4. การตั้งกระทำด่วนต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประโยชน์สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน	0.83	0.13	มากที่สุด	3
5. ผู้บริหารท้องถิ่นจะขอเลื่อนการตอบกระทำในที่ประชุมสภาท้องถิ่นไม่ได้	0.57	0.30	ปานกลาง	4
รวม	0.76	0.18	มาก	

5) ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย พบว่า มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.76$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แล้วเรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) ประธานสภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุญาตให้ประชาชนเข้าฟังการประชุมและการปรึกษาของสภาท้องถิ่นได้ตามระเบียบที่สภาท้องถิ่นกำหนดมีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.91$, $\sigma = 0.06$) 2) ประธานสภาท้องถิ่นมีอำนาจตักเตือน ห้ามปรามให้ถอนคำพูดหรือให้กล่าวคำขอมาในที่ประชุมสภาท้องถิ่นหรือห้ามไม่ให้พูดต่อไป หรือสั่งให้ผู้ละเมิดออกไปเสียจากที่ประชุมสภาท้องถิ่นได้ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.90$, $\sigma = 0.07$) 3) การแต่งกายของสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นนั้น ให้แต่งเครื่องแบบ ชุดสากล ชุดพระราชทาน หรือตามที่ประธานสภาท้องถิ่นกำหนด มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.87$, $\sigma = 0.11$) 4) ถ้าเกิดมีการส่งเสียงเอื้ออึงขึ้น ในที่ประชุมสภาท้องถิ่นจนประธานสภาท้องถิ่น เห็นว่าไม่สามารถจะรักษาระเบียบการประชุมให้เป็นที่เรียบร้อยได้ ผู้บริหารท้องถิ่น มีอำนาจสั่งหยุดพักการประชุมสภาท้องถิ่นได้ มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.74$, $\sigma = 0.22$) และ 5) ในขณะที่กำลังประชุม ห้ามบุคคลภายนอกเข้าไปในที่ซึ่งจัดสำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการสภาท้องถิ่น มีความเข้าใจระดับน้อย ($\mu = 0.39$, $\sigma = 0.50$) ดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ระดับและลำดับความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม : ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. การแต่งกายของสมาชิกสภาท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่นนั้นให้แต่งเครื่องแบบชุดสากลนิยมชุดพระราชทานหรือตามที่ประธานสภาท้องถิ่นกำหนด	0.87	0.11	มากที่สุด	3
2. ประธานสภาท้องถิ่นมีอำนาจตักเตือน ห้ามปราม ให้ถอนคำพูด หรือให้กล่าวคำขอขมาในที่ประชุมสภาท้องถิ่น หรือห้ามไม่ให้พูดต่อไป หรือสั่งให้ผู้ละเมิดออกไปเสียจากที่ประชุมสภาท้องถิ่นก็ได้	0.90	0.07	มากที่สุด	2
3. ในขณะที่กำลังประชุม ห้ามบุคคลภายนอกเข้าไปในที่ซึ่งจัดสำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่นผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการสภาท้องถิ่น	0.39	0.50	น้อย	5
4. ประธานสภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุญาตให้ประชาชนเข้าฟังการประชุม และการปรึกษาของสภาท้องถิ่นได้ตามระเบียบที่สภาท้องถิ่นกำหนด	0.91	0.06	มากที่สุด	1
5. ถ้าเกิดมีการส่งเสียงเอ็ดอึ้งขึ้นในที่ประชุมสภาท้องถิ่นจนประธานสภาท้องถิ่นเห็นว่าไม่สามารถจะรักษาระเบียบการประชุมให้เป็นที่เรียบร้อยได้ ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งหยุดพักการประชุมสภาท้องถิ่นได้	0.74	0.22	มาก	4
รวม	0.76	0.06	มาก	

6) **ด้านการประชุม** พบว่ามีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.76$, $\sigma = 0.20$) แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อแล้วเรียงลำดับความเข้าใจ ได้แก่ 1) เมื่อสภาท้องถิ่นมีมติแล้ว ให้ประธานสภาท้องถิ่นทำเป็นประกาศของสภาท้องถิ่น พร้อมทั้งปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.96$, $\sigma = 0.02$) 2) ถ้าประธานสภาท้องถิ่นเห็นเป็นการสมควร จะสั่งให้หยุดพักการประชุมสภาท้องถิ่นไว้ชั่วคราวก็ได้ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.91$, $\sigma = 0.07$) 3) เมื่อถึงกำหนดเวลานัดประชุม และสมาชิกสภาท้องถิ่นมาครบองค์ประชุมแล้ว แต่ประธานสภาท้องถิ่นและรองประธานสภาท้องถิ่นไม่อยู่ในที่ประชุม หรืออยู่แต่ไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่ สามารถให้สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้มียุสสูงสุด ซึ่งอยู่ในที่ประชุมนั้นเป็นประธานที่ประชุมชั่วคราวได้ มีความเข้าใจระดับมากที่สุด ($\mu = 0.87$, $\sigma = 0.11$) 4) รายงานการประชุมลับจะเปิดเผยได้เพียงใดหรือไม่ ให้เป็นไปตามมติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

มีความเข้าใจระดับมาก ($\mu = 0.70$, $\sigma = 0.29$) และ 5) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาลงชื่อไว้แล้ว แต่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมในที่ประชุมสภาท้องถิ่น ไม่ให้นับเป็นองค์ประชุมสำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่นผู้นั้น และให้ถือว่าขาดการประชุมสภาท้องถิ่น มีความเข้าใจระดับน้อย ($\mu = 0.35$, $\sigma = 0.49$) ดังปรากฏในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ระดับและลำดับความเข้าใจเกี่ยวกับกระทรงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล บัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม : ด้านการประชุม

ความเข้าใจ	μ	σ	ระดับความเข้าใจ	ลำดับที่
1. ถ้าประธานท้องถิ่นเห็นเป็นการสมควร จะสั่งให้หยุดพักการประชุมสภาท้องถิ่นชั่วคราวก็ได้	0.91	0.07	มากที่สุด	2
2. เมื่อสภาท้องถิ่นมีมติแล้วให้ประธานสภาท้องถิ่นทำเป็นประกาศของสภาท้องถิ่นพร้อมทั้งปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	0.96	0.02	มากที่สุด	1
3. เมื่อถึงกำหนดเวลานัดประชุมและสมาชิกสภาท้องถิ่นมาครบองค์ประชุมแล้ว แต่ประธานสภาท้องถิ่นและรองประธานสภาท้องถิ่นไม่อยู่ในที่ประชุมหรืออยู่แต่ไม่ยอมปฏิบัติหน้าที่ สามารถให้สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้มีอายุสูงสุดซึ่งอยู่ในที่ประชุมนั้นเป็นประธานที่ประชุมชั่วคราวได้	0.87	0.11	มากที่สุด	3
4. สมาชิกสภาท้องถิ่นผู้ใดที่มาลงชื่อไว้แล้วแต่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมในที่ประชุมสภาท้องถิ่นไม่ให้นับเป็นองค์ประชุมสำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นั้น และให้ถือว่าขาดการประชุมสภาท้องถิ่น	0.35	0.49	น้อย	5
5. รายงานการประชุมลับจะเปิดเผยได้เพียงใดหรือไม่ ให้เป็นไปตามมติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	0.70	0.29	มาก	4
รวม	0.76	0.20	มาก	

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ.2547 ของผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยวัตถุประสงค์ข้อ 1 จะแยกอภิปรายทั้งในภาพรวมและรายด้าน ส่วนวัตถุประสงค์ข้อ 2 จะอภิปรายข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

1. จากข้อค้นพบที่ว่าความเข้าใจจะเบี่ยงกระทบวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่นของผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากทำ อำเภอบางเลน ในภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก มีประเด็นสำคัญที่อภิปรายได้คือผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 73.91 มีอายุมากกว่า 46 ปี และร้อยละ 69.56 มีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภามากกว่า 9 ปี จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาส่วนใหญ่มีอายุมากและมีประสบการณ์ทำงานในสภาหลายปี จึงสามารถเสริมสร้างความเข้าใจในระเบียบดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากได้ สอดคล้องกับแนวคิดทางวิชาการที่ว่า อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกัน ในเรื่องความคิด ทักษะคิด ค่านิยมและความเข้าใจ คนอายุมากจะมีความคิดความเข้าใจในการรับสารได้ดีกว่าคนอายุน้อยเนื่องจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่มากกว่า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538: 41-42) นอกจากนี้ยังพบว่าสอดคล้องกับผลวิจัยของหทัยชนก สุวรรณสวัสดิ์ (2557: 65) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจจะเบี่ยงกระทบวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 หมวด 2 (ประชุม) หมวด 3 (ญัตติ) หมวด 5 (การอภิปราย) หมวด 6 (การลงมติ) และหมวด 7 (กระทู้ถาม) ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพรวณ จังหวัดนครปฐม พบว่าความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของธรรมศักดิ์ ชะอุม (2556: 71) ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจจะเบี่ยงกระทบวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ด้านการประชุม ด้านญัตติ ด้านงบประมาณและด้านการลงมติ ของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวัดประดู่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผลการวิจัยก็พบว่าความเข้าใจในภาพรวมก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ส่วนผลวิจัยที่พบว่า มีเพียง 2 ด้าน ที่ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด คือ ด้านการลงมติ และด้านญัตติเท่านั้น ส่วนอีก 4 ด้าน คือ ด้านอภิปราย ด้านกระทู้ถาม ด้านการประชุม และด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย ในภาพรวมแล้ว มีความเข้าใจอยู่แค่ระดับมาก ถ้าพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะของงานแต่ละด้านประกอบไปด้วยแล้ว อภิปรายได้ว่าผลวิจัยด้านการลงมติ และด้านญัตติ ที่มีความเข้าใจมากที่สุดนั้น จะเป็นด้านที่สร้างความเข้าใจได้ง่ายกว่าอีก 4 ด้าน เพราะไม่ต้องใช้การแสดงออก หรือการแสดงวาทะท่ามกลางองค์ประชุมเหมือนด้านการอภิปรายหรือด้านกระทู้ถามซึ่งมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต้องฝึกฝนและพัฒนาไม่เฉพาะทักษะทางการพูดเท่านั้น ยังต้องเรียนรู้มารยาททางสังคมและการวางตัวให้เหมาะสมในการอภิปรายหรือการตั้งกระทู้ถามในสภาอีกด้วย เช่นเดียวกับด้านการประชุมและด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย ซึ่งต้องอาศัยการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การประท้วง การเกิดอลเวงหรือเกิดเหตุร้ายที่ไม่คาดคิดในห้องประชุม จึงมีรายละเอียดปลีกย่อยมากมาย ย่อมซับซ้อนสร้างความเข้าใจได้ยากกว่า ดังนั้นผลวิจัยจึงมีเพียง 2 ด้าน ที่ความเข้าใจอยู่ระดับมากที่สุด คือ ด้านการลงมติและด้านญัตติเท่านั้น ส่วนอีก 4 ด้าน ที่เหลือคือด้านการอภิปราย ด้านกระทู้ถาม ด้านการประชุมและด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย ในภาพรวมแล้ว มีความเข้าใจอยู่แค่ระดับมาก แต่ถ้าแยกพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการลงมติ พบว่ามีความเข้าใจระดับมากที่สุด ซึ่งการลงมติเป็นขั้นตอนการตัดสินใจ การวินิจฉัยหาข้อยุติ ในการพิจารณาปัญหาหรือเรื่องราวในที่ประชุม และเมื่อศึกษาดูรายละเอียดของข้อบังคับการประชุมสภาด้านการลงมติดำเนินการแล้ว จะเห็นว่าไม่ซับซ้อนทำความเข้าใจได้ไม่ยาก ผู้มีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภามานานย่อมได้เปรียบในการทำหน้าที่ด้านการลงมติดังกล่าว จากผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าร้อยละ 30.43 มีประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภา 9-12 ปี และร้อยละ 39.13 มีประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภามากกว่า 13 ปี จึงย่อมส่งผลให้ความเข้าใจด้านการลงมติดำเนินการในระดับมากที่สุดได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของติยาภ สัจจา (2556: 71) ที่ได้ศึกษาความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าด้านการลงมติดำเนินการมีความเข้าใจระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของเอกนรินทร์ แสงดาว (2556: 68) ที่ได้ทำการศึกษารื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกกแรต อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ก็พบว่าด้านการลงมติดำเนินการมีความเข้าใจระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

1.2 ด้านนิติ พบว่ามีความเข้าใจระดับมากที่สุด นิติคือปัญหาหรือประเด็นที่สมาชิกเสนอเข้าสู่ที่ประชุมสภา เพื่อให้การประชุมสภาได้พิจารณาดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ได้ตามจุดประสงค์ ผู้ที่มีอายุมากและมีประสบการณ์การทำงานด้านการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน ความใกล้ชิดประชาชน ย่อมสะท้อนปัญหาของชุมชนนำเสนอเป็นนิติเข้าสู่ที่ประชุมได้ไม่ยาก จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ร้อยละ 73.91 มีอายุมากกว่า 46 ปี และร้อยละ 21.74 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี และร้อยละ 69.56 มีประสบการณ์ทำงานสมาชิกสภามากกว่า 9 ปี จึงสามารถสร้างความเข้าใจในด้านนิติให้อยู่ในระดับมากที่สุดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของติยาภ สัจจา (2556: 75) ที่ศึกษาเรื่อง ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร โดยพบว่าด้านนิติในภาพรวม มีความเข้าใจระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของเอกนรินทร์ แสงดาว (2556: 70) ที่ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกกแรต อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย โดยพบว่าด้านนิติมีความเข้าใจระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านการอภิปราย พบว่ามีความเข้าใจในระดับมาก ซึ่งความเข้าใจเรื่อง การอภิปรายในสภานั้นประสบการณ์ที่เคยพูดในที่สาธารณะในฐานะตัวแทนประชาชนหรือประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภาและการได้เคยอภิปรายแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภามาก่อน ย่อมช่วยให้เกิดความเข้าใจด้านการอภิปรายในระดับมากได้ เนื่องจากสมาชิกสภาผู้ตอบแบบสอบถามเกือบร้อยละ 40 มีประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภา มากกว่า 13 ปี แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถาม

ร้อยละ 73.91 จะมีการศึกษาระดับต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ก็ตาม นอกจากนี้ข้อค้นพบดังกล่าว ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของเอกนรินทร์ แสงดาว (2556: 72) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกกแรต อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ก็พบว่าความเข้าใจด้านการอภิปราย อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.4 ด้านการประชุม พบว่ามีความเข้าใจในระดับมาก เนื่องจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในพื้นที่ ย่อมตระหนักดีว่าการประชุมสภา ถือเป็นหน้าที่สำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน จึงทำให้พวกเขาต้องให้ความสนใจศึกษาเรื่องการประชุม แต่ที่อยู่อะดับมากอาจเนื่องมาจากการประชุมสภามีรายละเอียดข้อบังคับจำนวนมาก แตกต่างจากการประชุมโดยทั่วไป จึงทำความเข้าใจได้ไม่มากนัก ซึ่งผลวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของติยา สัจจา (2556: 78) ที่ศึกษาเรื่องความเข้าใจระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร โดยพบว่าความเข้าใจด้านการประชุม อยู่ในระดับมากเช่นกัน และยังสอดคล้องกับผลวิจัยของธรรมศักดิ์ ชะอุม (2556: 73) ที่ศึกษาเรื่อง ความเข้าใจระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวัดประดู่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งพบว่าความเข้าใจด้านการประชุมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลวิจัยของหทัยชนก สุวรรณสวัสดิ์ (2557: 69) ที่ศึกษาเรื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 หมวด 2 (การประชุม) หมวด 3 (ญัตติ) หมวด 5 (การอภิปราย) หมวด 6 (การลงมติ) และหมวด 7 (กระทู้ถาม) ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจด้านการประชุมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.5 ด้านกระทู้ถาม พบว่ามีความเข้าใจในระดับมาก กระทู้ถามคือคำถามซึ่งสมาชิกสภาใช้เพื่อสอบถามฝ่ายบริหารท้องถิ่น เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือนโยบายเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมีสิทธิ์จะตอบหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นการตั้งกระทู้ถามจึงมีความยากที่ต้องอาศัยประสบการณ์มากพอสมควร แต่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของการวิจัยครั้งนี้ ร้อยละ 69.56 มีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภามากกว่า 9 ปี จึงสามารถสร้างความเข้าใจด้านกระทู้ถามให้อยู่ในระดับมากได้ และผลวิจัยยังสอดคล้องกับการวิจัยของเอกนรินทร์ แสงดาว (2556: 77) ที่ศึกษาเรื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกกแรต อำเภอองไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย โดยพบว่าความเข้าใจด้านกระทู้ถามอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.6 ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย พบว่ามีความเข้าใจระดับมาก การประชุมสภาท้องถิ่น ถือเป็นขั้นตอนสำคัญที่สมาชิกสภาทุกคนต้องปฏิบัติ ณ สถานที่ที่สมาชิกหรือบุคคลภายนอกต้องให้ความเคารพ ต้องแต่งกายสุภาพและประพฤติตนให้เรียบร้อย ประธานสภาท้องถิ่นสามารถใช้ดุลพินิจดำเนินการใด ๆ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยได้ ซึ่งข้อควรปฏิบัติหรือข้อห้ามมิให้ปฏิบัติ ที่ปรากฏในข้อบังคับการประชุมสภานั้น ผู้มีอายุมากและมีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภามานาน ย่อมมีความเข้าใจได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภาน้อย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 73.91 มีอายุมากกว่า 46 ปี และร้อยละ 39.13 เคยเป็นสมาชิกสภา มากกว่า 13 ปีขึ้นไป จึงย่อมสร้างความเข้าใจด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อยให้อยู่ในระดับมากได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของดิยา สัจจา (2556: 77) ที่ศึกษาเรื่องความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อยมีความเข้าใจอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. จากผลการวิจัย ที่พบว่า มีเพียง 2 ด้าน ที่มีความเข้าใจระดับมากที่สุด คือด้านการลงมติ และด้านญัตติ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรหาทางพัฒนาและเสริมสร้างความเข้าใจอีก 4 ด้าน ให้เพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ ด้านการประชุม ด้านการอภิปราย ด้านกระทู้ถามและด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย เพื่อช่วยให้สมาชิกสภาซึ่งเป็นกลไกสำหรับการปกครองท้องถิ่น สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จึงควรพัฒนาใน 4 ด้านดังนี้

2.1 ด้านการประชุม การประชุมสภาท้องถิ่นถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหาร และการปกครองท้องถิ่น โดยสมาชิกสภาเข้าประชุมในฐานะตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น ด้วยการสะท้อนความต้องการของประชาชน การออกข้อบัญญัติตลอดจนการตรวจสอบและถ่วงดุล ผู้บริหารท้องถิ่น ดังนั้นสมาชิกสภาทุกคนต้องได้รับการฝึกฝน เรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องประชุมสภาอย่างเป็นระบบ โดยหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของการมีบทบาท ด้านนิติบัญญัติในการประชุมสภาท้องถิ่น นอกเหนือจากการแจกเพียงเอกสารหรือคู่มือการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีรายละเอียดของข้อกฎหมาย ข้อควรปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติมากมาย ในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติขององค์กรส่วนปกครองท้องถิ่น ซึ่งคล้ายกันกับสภาผู้แทนราษฎรในระดับชาติ ต้องศึกษาเรียนรู้ให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจน เพราะการศึกษาด้วยตนเองอาจไม่เพียงพอ ขณะเดียวกันภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ผู้บริหารต้องให้การส่งเสริมความเข้าใจ ด้านการประชุมแก่สมาชิกสภาทุกคน เพื่อให้การทำหน้าที่ตัวแทนของประชาชนมีความสมบูรณ์ และยังช่วยป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาระหว่างการประชุม เพื่อให้การประชุมสภาท้องถิ่นสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านการอภิปราย การอภิปรายเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำงานและสื่อสารกับสาธารณะการอภิปรายในสภา ต้องอภิปรายด้วยความเข้าใจเพราะมีข้อบังคับกำหนดห้ามอภิปรายแบบอ่าน ดังนั้นสมาชิกสภาจำเป็นต้องเรียนรู้ ผักผ่อนและพัฒนาทักษะทางการพูด เพื่อให้สามารถทำหน้าที่และแสดงบทบาทได้อย่างมีประสิทธิภาพ สง่างาม สมศักดิ์ศรี และความเป็นผู้นำท้องถิ่น การอภิปรายในสภาถือเป็นการทำหน้าที่โดยตรง มีเทคนิควิธีการเฉพาะ ไม่ใช่การใช้ลีลาหรือโวหารเหมือนการพูดหาเสียงท่ามกลางประชาชน ดังนั้นสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกคนต้องได้รับการฝึกฝน ศึกษาเรียนรู้จากการส่งเสริม สนับสนุนจากผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือความร่วมมือที่เกิดจากกลุ่มสมาชิกสภาด้วยกันนั่นเอง เช่น การเปิดโอกาสให้ได้แสดงออก ได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมหรือนอกสถานที่ทั่วไป เพื่อฝึกฝนจนเกิดทักษะได้ในที่สุด ส่วนเทคนิคหรือหลักการนำเสนออาจได้จากการเชิญวิทยากรมืออาชีพ หรือวิทยากรจากสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น หรือจากวิทยากรจิตอาสาซึ่งจะหาได้ไม่ยากในท้องถิ่นอีกเช่นกัน เมื่อใดที่สมาชิกสภา มีทักษะมีความเจนจัดในการอภิปราย เขาย่อมมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดด้านการอภิปรายที่เป็นข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่นเพิ่มขึ้นได้

2.3 ด้านกระทู้ถาม ในส่วนนี้ หมายถึง คำถามที่สมาชิกสภาตั้งขึ้นเพื่อถามเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นในที่ประชุมสภา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบถ่วงดุลให้การบริหารเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ช่วยป้องกันมิให้ฝ่ายบริหารใช้อำนาจเกินขอบเขต หรือทำความเดือดร้อนให้ประชาชนและเพื่อรักษาสัญญาประชาคมที่ฝ่ายบริหารได้ให้ไว้กับประชาชน ตลอดจนระงับข้อพิพาทและแถลงนโยบาย การตั้งกระทู้ถามต้องมีสาระมิใช่การคัดค้านหรือจับผิด แต่ต้องเป็นกัลยาณมิตรที่จะช่วยกันทำงานให้ท้องถิ่น ดังนั้นกระทู้ถามต้องมาจากการวิเคราะห์รอบด้านจากพื้นฐานข้อมูลที่เตรียมพร้อมอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องผ่านการศึกษาเรียนรู้และฝึกฝนอย่างมากเช่นกัน การได้หลักการหรือวิธีการจากผู้รู้จริงและมีอาชีพจริง ๆ จากการสนับสนุนของรัฐบาลส่วนกลาง และการส่งเสริมโดยทุกฝ่ายภายใน อบต. ช่วยกันฝึกฝนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยให้โอกาสแก่ทุกคนได้ฝึกตั้งกระทู้ถามทั้งในและนอกห้องประชุม จะทำให้สมาชิกสภามีความเข้าใจด้านกระทู้ถาม ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นได้

2.4 ด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย การประชุมสภาท้องถิ่น จากระเบียบที่ถือว่าเป็นการประชุมในสถานที่ที่ควรเคารพ สมาชิกสภาหรือบุคคลภายนอกต้องให้ความเคารพ หากปรากฏพฤติกรรมใด ๆ ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ประธานสภาท้องถิ่นสามารถให้ดุลยพินิจดำเนินการใด ๆ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยได้ แม้การประชุมจะเป็นขั้นตอนมาตรฐานที่ต้องปฏิบัติ แต่ก็มีรายละเอียดมากมายที่ไม่อาจศึกษาได้จากหนังสือหรือคู่มือเท่านั้น การรักษากระบวนพิธีและความสงบเรียบร้อยมีความสำคัญที่สมาชิกสภาต้องตระหนัก เพราะหากมีเหตุการณ์รุนแรงที่ไม่คาดคิดปรากฏไปยังสื่อหรือบุคคลภายนอก จะทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กร

เสียได้ ดังนั้นผู้บริหารและสมาชิกสภาทุกคนต้องช่วยกันร่วมซักซ้อมหรือถกเถียงกันเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติ กรณีศึกษาจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในท้องถิ่นอื่น ๆ หรือคำพิพากษาศาลปกครองหรือคดีความต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อเรียนรู้ที่จะระมัดระวังมิให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นได้ หรือหน่วยงานภาครัฐในส่วนกลาง สามารถส่งข้อมูลหรือกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นต่าง ๆ ในทุกช่องทาง ไม่เฉพาะ อบต. เท่านั้นเพราะถ้าประชาชนรับรู้ เขาก็สามารถส่งต่อข้อมูลเหล่านั้น ไปยังสมาชิกสภาในฐานะตัวแทนของพวกเขาได้เช่นกัน

สรุป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งขึ้นตามนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล การประชุมสภาท้องถิ่นถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภา ในฐานะตัวแทนของประชาชนระดับท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม รวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชุม ด้านนิติ ด้านการอภิปราย ด้านการลงมติ ด้านกระทู้ถามและด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย ประชากรที่ใช้ศึกษาคือผู้บริหารและสมาชิกสภา จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในภาพรวมทั้งหกด้านอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านนิติและด้านการลงมติดีความเข้าใจระดับมากที่สุด ส่วนอีก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประชุม ด้านการอภิปราย ด้านกระทู้ถาม และด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย มีความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นควรหาทางพัฒนาให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีความเข้าใจใน 4 ด้าน ดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้น โดยอาศัยหน่วยงานภาครัฐที่ให้ความรู้พื้นฐานหลักการและข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประชุมสภา เพื่อให้สมาชิกสภาทุกคนได้เข้าใจตรงกัน และจากความร่วมมือของทุกฝ่ายในองค์การบริหารส่วนตำบลเองที่จะช่วยกันเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ สำหรับการประชุมสภาเพิ่มขึ้น ได้แก่ ด้านการอภิปราย ด้านกระทู้ถาม ด้านการประชุมและด้านการรักษาระเบียบและความสงบเรียบร้อย เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสมบูรณ์ ได้รับความเชื่อถือในฐานะตัวแทนของประชาชนและทำประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กุลธน ธนาพงศธร. (2535). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดิยมภา สัจจา. (2556). ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข.
- ธรรมศักดิ์ ชะอุ่ม. (2556). ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกเทศบาลตำบลวัดประดู่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). การวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรเดช จันทรศร. (2534). เอกสารการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- หทัยชนก สุวรรณสวัสดิ์. (2557). ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 หมวด 2 (การประชุม) หมวด 3 (ญัตติ) หมวด 5 (การอภิปราย) หมวด 6 (การลงมติ) และหมวด 7 (กระทู้ถาม) ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข.
- เอกรินทร์ แสงดาว. (2556). ความเข้าใจระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกกแรต อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยทองสุข.
- อรทัย กึกผล และณิษฐา สุขะวัฒน์. (2551). คู่มือสมาชิกสภาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.